

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 283/2018
14.03.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Игора Митровића и др, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Слободана Антонића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу 5К број 21/15 од 19.06.2017. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 887/17 од 11.12.2017. године, у седници већа одржаној дана 14. марта 2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Игора Митровића, адвоката Слободана Антонића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу 5К број 21/15 од 19.06.2017. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 887/17 од 11.12.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу 5К број 21/15 од 19.06.2017. године окривљени Игор Митровић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и стављање у промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 2. КЗ, па пошто су му претходно утврђене појединачне казне за свако од извршених кривичних дела, и то за кривично дело из члана 121. став 1. КЗ казна затвора у трајању од три године, а за кривично дело из члана 348. став 4. у вези става 2. КЗ казна затвора у трајању од две године, окривљени је на основу члана 60. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од четири године. У ову казну, окривљеном је урачунато време проведено у притвору од 02.12.2013. године до 19.06.2014. године.

Истом пресудом, на основу члана 348. став 6. у вези члана 87. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, и то једне ловачке

пушке - кратежа, непознате марке и модела, фабричког броја ..., калибра ... мм и једног патрона за ово оружје.

Истовремено, окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, као и трошкове кривичног поступка чија ће висина бити одређена посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 887/17 од 11.12.2017. године, поред осталог, усвајањем жалбе окривљеног Игора Митровића лично и његовог браниоца у делу одлуке о казни, пресуда Вишег суда у Шапцу 5К бр. 21/15 од 19.06.2017. године преиначена је тако што је окривљеном Игору Митровићу за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ утврђена казна затвора у трајању од две године, а за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и стављање у промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 2. КЗ задржана казна утврђена првостепеном пресудом у трајању од две године, након чега је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 02.12.2013. године до 19.06.2014. године, док су жалба Вишег јавног тужиоца у Шапцу и у преосталом делу жалбе окривљеног Игора Митровића лично и његовог браниоца одбијене као неосноване, а побијана пресуда у односу на овог окривљеног у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Игора Митровића, адвокат Слободан Антонић, због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП (коју погрешно означава као повреду из члана 439. став 1. тачка 2) ЗКП), са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање, те да у смислу члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде у односу на окривљеног одложи.

Врховни касациони суд је је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1.) до 3.) и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим судом.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног Игора Митровића, као разлог подношења захтева за заштиту законитости, истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, при чему само формално означава ову повреду, због које је подношење захтева дозвољено окривљенима преко бранилаца, међутим не конкретизује у чему се ова повреда састоји, док суштински, у образложењу захтева, оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и полемише са налазом и мишљењем судског вештака професора др. Милана Симића у односу на околност да ли је оштећени критичном приликом задобио лаку или тешку телесну повреду. Поред тога, у захтеву се наводи да је одбрана у току поступка предлагала да се изврши ново балистичко вештачење, како би се утврдио умишљај окривљеног у односу на повреду као последицу кривичног дела, а обзиром да је, према ставу браниоца „након испитивања вештака балистичара на главном претресу постало јасно да је ово вештачење непотпуно“.

Из изнетих навода, по оцени овога суда, јасно произилази да се нижестепене пресуде суштински побијају због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа, а што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, а због повреде закона.

Како је, дакле, у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљенима преко бранилаца (из члана 439. тачка 2) ЗКП), док се суштински захтевом указује на недозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљених, односно бранилаца окривљених, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Игора Митровића, адвоката Слободана Антонића, одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.

За председника већа-судија,
Веско Крстајић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић